

צביעות שקשה להתחרות בה

written by דוד מ' וינברג | 27.07.2025

מסוידא ועד טייבה, מעזה ועד ירושלים, הדור-פרצופיות המבחילה של העולם המערבי כבר חוצה כל גבול. מה הפלא שישראל מזלזלת בדעת הקהל המערבית ובלחצי הדיפלומטיה?

זעם קדוש לצד אחד בלבד

בשבוע שעבר פרסמו כשלושים שרי חוץ של מדינות המערב, מאוסטרליה עד שווייץ, הצהרה חריפה משותפת שגינתה את מדינת ישראל על מעשיה ב"שטחים הכבושים הפלסטיניים", החל מ"הרג בלתי אנושי של אזרחים", "האכלה בטפוף" והרעבה של תושבי עזה ועד תוכניות ההתיישבות בגוש E1, מזרחית לירושלים. ההצהרה היהירה הזו חזרה שלוש פעמים בחוצפה על כך שישראל "חייבת" לסיים את המלחמה בעזה ואת "ההפרות הבוטות של החוק הבינלאומי" ופעולות אחרות שהן "בלתי מקובלות לחלוטין". היא האשימה את ישראל בשלילת "כבוד אנושי" מתושבי עזה, אך לא אמרה דבר על השימוש של חמאס בנשים ובילדים כמגן אנושי, בבתי חולים כמחסני נשק, או בבתי ספר של האו"ם כאתרים לשיגור רקטות.

ההצהרה גם לא טרחה להזכיר את ההשתלטות האלימה של חמאס על משלוחי סיוע הומניטרי לעזה, או את המתקפות של הארגון נגד פלסטינים שהתקרבו למרכזי סיוע המופעלים על ידי קרן הסיוע ההומניטרי לעזה הקשורה לארה"ב ולישראל. היא גם לא אמרה דבר על שותפותו של האו"ם באסטרטגיית מניעת הסיוע המרושעת של חמאס ועל 800 משאיות הסיוע הממתינות במעברי כרם שלום וזיקים.

לגיבורים המדומים האלה של דמוקרטיה וזכויות אדם הזעם השמור לצד אחד בלבד: ישראל. הם מתעלמים לחלוטין מטבח 7.10 ומהתעקשותו של חמאס להאריך את המלחמה ודחות לכל הצעה להפסקת אש הכוללת שחרור כל החטופים ופירוז עזה מנשק.

אני משוכנע שמופע ראוותני חד-צדדי כזה על חשבון ישראל מעודד את האויב. בכל פעם שהשרים המערביים המתנשאים האלה תוקפים את ישראל, חמאס מתחזק ומגביר את דרישותיו, וזה כנראה מה שגרם לו לדחות את ההצעה לשחרור חטופים שעמדה על הפרק. שלושים החכמים המערביים האלה אפילו אינם מעיזים לדרוש מחמאס לאפשר לצלב האדום לבקר את החטופים שלנו. בעניין הזה משום מה כבר אין זעם.

"לגמרי לא מקובל"

בינתיים, האיחוד האירופי מאיים להגביל קשרי מסחר ומדע עם ישראל ולהטיל סנקציות על

שרים ישראלים. מדינות מסוימות קוראות לאמברגו נשק על ישראל, אף על פי שהיא נלחמת על חייה נגד טרור אסלאמי קיצוני ותוכנית גרעין איראנית. נשיא צרפת עמנואל מקרון ועוד כמה אחרים ממשיכים במסע המתנשא שלהם לכפות הקמת מדינה פלסטינית על ישראל, מתכוון לעוד ועוד שפיכות דמים.

מדינות המערב מתלהמות כשישראל מתעקשת על אזורי ביטחון חדשים לאורך גבולותיה עם עזה, לבנון וסוריה, כולל כתר החרמון. זה "לגמרי לא מקובל", הם אומרים, כי קווי שביתת הנשק הרקובים והמסוכנים הישנים הם "קדושים", בייחוד אם הפלסטינים אומרים שזה שלהם. מדוע כאשר האייתואללה ח'מינאי, החרף את הרטוריקה שלו על הצורך להשמיד את ישראל או כשהדיקטטור האסלאמיסטי רג'פ ארדואן מטורקיה אמר ש"ישראל היא סרטן בגוף העולם" שמענו רק צרצרים? מדוע כשארדואן כובש חבל ארץ נרחב בצפון סוריה לטווח ארוך, ומדבר על "סוריה הגדולה", אותם שרי חוץ מערביים מתנשאים אינם מסוגלים להוציא אפילו ציוץ קל של אי-הסכמה.

הדוגמה הקיצונית ביותר של צביעות מערבית כלפי ישראל היא כמובן היחס לאיראן. סיכול תוכנית הגרעין האיראנית הייתה אתגר ביטחוני קריטי במשך עשרות שנים לעולם כולו. אבל מלבד ארה"ב העולם לא עשה דבר בנידון, ובסופו של דבר אילץ את ישראל לתקוף את איראן בעצמה תוך סיכון גדול. וכשישראל אכן פעלה, מיהרו קובעי המדיניות במערב כבר ביום הראשון של מבצע "עם כלביא" לקרוא להפסקת אש מיידית, במקום לתמוך באומץ של ישראל.

No Jews No News

עכשיו השוו את ההיפר-אקטיביות הבינלאומית נגד ישראל בנוגע לפלסטינים לתגובה העולמית המעומעמת לטבח הדרוזים על ידי הממשלה האסלאמיסטית החדשה בסוריה. אחמד א-שרע, כמו קודמו בשאר אסד, יכול לענות ולטבוח מאות סורים ביום, אך הנושא אינו זוכה למעט יותר מקימוט מצח אדיש מדוברי משרדי החוץ בפרזי ובלונדון. העולם התמלא זעם וחרון אף רק כש[?] ישראל טרחה להתערב כדי להציל את המיעוט הדרוזי מפני טבח המוני ולהבטיח את גבולה הצפוני מפני כוחות ג'יהאדיסטיים.

ג'יהאדיסטים סוניים יכולים למחוק בית חולים סורי; להשאיר פצועים מדממים למוות ברחובות; להשפיל את זקני הדרוזים (על ידי גילוח השפמים שלהם בפומבי) [?] אך הסיפור לא יכבב בכותרות בעיתוני העולם יותר מיום.

אותם מוסדות וקולות המניפים את דגל זכויות האדם (תמיד של הפלסטינים, לא של הישראלים או הדרוזים) מילאו פיהם מים. היה מושב חירום אחד באו"ם, אבל אין הפגנות בקמפוסים, ואין תווי הקבצה (האשטגים) אופנתיים הקוראים לחרם. זוהי השתיקה המכוערת של מוסר סלקטיבי, שתיקה המתרצת רצח עם אמיתי.

לעומת זאת, כל מה שישראל צריכה לעשות הוא להעמיד כמה קרוונים על גבעה, והמערב מתפוצץ מזעם. כהרף עין ישראל מגונה בביטויים החריפים ביותר, ואף מאוימת ב"השלכות" מדיניות. אם פגזי ישראלי אחד תועה ופוגע במקלט פלסטיני או סורי למרות אמצעי הזהירות העצומים של צה"ל [?] הסיפור הופך לכותרת הראשית בכל שידור עולמי במשך שבועות.

למעלה מ-1,000 נוצרים בסוריה נרצחו בתקופה שבין נפילת אסד בנובמבר האחרון לבין הקיץ הזה. שמעתם על כך? מובן שלא. בשום מקום במזרח התיכון הקהילה הנוצרית אינה גדלה מלבד בישראל. אבל כשכנסייה נפגעת בטעות על ידי לוחמי צה"ל בעזה או כשרק עולה חשד (כוזב) לשריפה של כנסייה בטייבה [?] המדיה וההמונים הדיפלומטיים יוצאים במהירות לשפד את ישראל.

כשהליגה הערבית התחננה לאו"ם

תחשבו על זה: האו"ם מעולם לא ניסה להרכיב כוח משקיפים להגנה על הסורים מפני המנהיגים הרצחניים שלהם (אפילו כשהליגה הערבית [?] הליגה הערבית! [?] התחננה לזה). אבל כשישראל רצתה לשפץ את גשר המוגרבים המוביל להר הבית בירושלים אונסק"ו ידע לשלוח משקיפים בינלאומיים במהירות הבזק כדי לוודא שהדבר לא יתרחש (לפי אונסק"ו אגב, הר הבית הוא אתר מורשת מוסלמי בלבד). כשישראל הרגה תשעה קיצונים אסלאמיים חמושים שניסו לפרוץ לחופי עזה בספינה המרמרה, העולם דרש וכינס במהירות ועדת חקירה בינלאומית. שישראל פועלת למחוק את המשטר הדיקטטורי והרצחני של חמאס בעזה, שהביא רק חורבן וסבל לפלסטינים ולישראלים כאחד, הדבר היחיד שהעולם עושה הוא לדרוש הקלות לפלסטינים. הוא מכנס ועידת תורמים אחר ועידת תורמים כדי לגייס כספים לשיקום עזה (אפילו אם היא תישאר בשלטון חמאס דה-פקטו).

אף אחד ברחבי העולם (מלבד יהודים) לא יגייס אגורה שחוקה אחת לשיקום ובנייה מחדש של האזורים הדרומיים והצפוניים של ישראל שהתרוקנו ונהרסו על ידי התקפות חמאס וחיזבאללה.

האו"ם כמובן עסוק מדי גם להודות במאמצים ההומניטריים של ישראל למען סורים פצועים. לאורך מלחמת האזרחים טופלו אלפי סורים בבתי חולים ישראליים, והחודש צה"ל אף מפעיל בית חולים שדה בתוך סוריה עבור דרוזים פצועים. אף אחד באו"ם או בארגוני "זכויות האדם" הבינלאומיים לא העז לתת לישראל קרדיט על כך.

לצביעות אין בושה, ולשנאת ישראל אין גבולות.

פורסם במידה, בתאריך 27.07.2025.